

Origen i significat de Guiomar

És un nom d'origen germànic i vol dir "*famosa en el combat*". Wigmar és la forma arcaica de Guiomar, és per això doncs, que pensen que deriva del terme germànic *wig*, "batalla, lluita, baralla", i *mar*, "famos, conegut". Seria la famosa per la batalla, en la lluita.

A Catalunya hi ha una colla de noms d'aquest origen lingüístic germànic, com ara; Engelbert, Hildebran, o Gumersinda. Guiomar és un nom molt comú en els països de parla portuguesa. El dia que es celebra és el 3 d'abril. El poeta Antonio Machado va dedicar uns poemes a Guiomar, un amor secret que realment va existir, però que resulta una incògnita, possiblement es deia Elionor o Pilar.

Canciones a Guiomar

No sabía

si era un limón amarillo

lo que tu mano tenía,

o un hilo del claro día,

Guiomar, en dorado ovillo.

Tu boca me sonreía.

Yo pregunté: ¿qué me ofreces?

¿Tiempo en fruto, que tu mano

eligió entre maduresces

de tu huerta?

¿Tiempo vano

de una bella tarde yerta?

¿Dorada ausencia encantada?

¿Copia en el agua dormida?

¿De monte en monte encendida,

la alborada

verdadera?

¿Rompe en sus turbios espejos

amor la devanadera

de sus crepúsculos viejos?

...

Origen i significat d'Ester

Es tracta d'un nom propi persa de l'arrel *stara*, que deriva del sumeri *Istar*, nom d'una divinitat vinculada al planeta Venus. El significat d'Ester és '*astre*', '*estrella*'. La seva onomàstica es celebra el dia 8 de desembre.

El nom d'*Esther*, malgrat que en alguns diccionaris de noms de persona es recull com a variant formal d'Ester, no deixa de ser el nom escrit amb una grafia anglesa o francesa que no cal mantenir en català.

Històricament trobem a Ester, una noia jueva casada amb el rei Assuer. És considerada una autèntica heroïna per haver alliberat el seu poble. La seva història es troba recollida en el llibre que porta el seu nom a la Bíblia.

Història d'Ester

Aquest nom apareix a l'antic testament i explica la vida d'una jueva anomenada Ester, una noia òrfena jueva que va arribar a ser reina de Pèrsia.

És un dels episodis més emocionants de la Història Sagrada que narra com Ester, en quedar-se òrfena, és adoptada per Mardoqueu, sacerdot jueu.

Aquesta jove, de gran bellesa, és vista pel rei dels perses que decideix posseir-la i casar-s'hi. Per aquesta raó rebutja la seva esposa Vasti i aconsegueix que Mardoqueu accepti el matrimoni entre ell i la bonica Ester.

Paral·lelament el primer ministre del rei, Aman, que sent un gran odi vers els jueus intenta que el rei matés tot el poble jueu en un sol dia. Però gràcies a la intervenció d'Ester, aquest crim no es duu a terme i Aman és executat, mentre que Mardoqueu és anomenat ministre en el seu lloc.

Com a resultat de la seva intervenció, els jueus van poder continuar vivint sota els sobirans perses amb una certa protecció.